

skyttelse, ligesom man ogsaa paa flere Punkter paa Grund af Beløbenes ringe Størrelse har kunnet nøjes med en almindelig Gennemsnitsregel og derved gjort Loven mindre kompliceret og lettere anvendelig i det praktiske Liv. Naturligvis beror det paa et Skøn, naar Grænsen er sat til 3000 Kr., og Kommissionen er sig bevidst, at der i alt Fald er enkelte Forhold — som f. Eks. Salg af Automobildrokker paa Afbetaling — som derved undrages Lovens Bestemmelser, skønt de i og for sig i andre Retninger naturligt faldt ind under dens Omraade, men Kommissionen har i saa Henseende søgt en Beroligelse i den Omstændighed, at Bestemmelserne i §§ 37 og 38 i Forslaget til Lov om Aftaler og andre Retshandler paa Formuerettens Omraade giver Køberne i de Afbetalingshandler, der ikke falder ind under nærværende Lovforslag, en Beskyttelse imod nogle af de mest graverende Misbrug, som de hidtil ganske har maattet savne.

Omvendt indeholdt Regeringsforslaget af 1895 den Bestemmelse, at Loven ikke skulde komme til Anvendelse, naar Sagen for Køberens Vedkommende var at anse som Handelssag ifølge § 13 i Lov om Sø- og Handelsretten i København af 19. Februar 1861, eller med andre Ord, naar Køberen var Handlende (derunder indbefattet Haandværkere m. m.), og Købet skete i eller for hans Bedrift. Kommissionen har ikke ment at burde optage en lignende Bestemmelse i Udkastet, da det er ret almindeligt, at mindre Haandværkere køber Smaamaskiner paa Afbetaling, og mindre Handlende f. Eks. Skrivemaskiner eller Kassekontrolapparater til deres Forretning, og det ikke har forekommet Kommissionen, at der er tilstrækkelig Anledning til at berøve disse Købere den Beskyttelse, som Handlernes Inddragelse under Udkastet fører med sig. Efter de fra forskellige Erhvervsorganisationer over Udkastet indhentede Erklæringer kan det iøvrigt heller ikke antages, at der indenfor Handelsstanden er noget Ønske om en Begrænsning af Forslaget i den angivne Retning.

Med Hensyn til de enkelte Paragrafer bemærkes iøvrigt følgende:

Til § 1.

I Overensstemmelse med den almindelige Opfattelse af Begrebet Køb paa Afbetaling tager Lovforslaget kun Sigte paa de Tilfælde, hvor Købesummen helt eller delvis skal erlægges i Afdrag, af hvilke eet eller flere først forfalde til Betaling, efter at Tingen er overgivet til Køberen, og hvor derhos Sælgeren enten har betinget sig Ret til i Tilfælde af Køberens Misligholdelse at tage Tingen tilbage, eller har forbeholdt sig Ejendomsretten over Tingen indtil Kontraktens Opfyldelse, hvilket Forbehold ofte vil medføre den samme Beføjelse for ham. Udenfor Loven falder derhos efter Paragrafens Slutningsbestemmelse Køb af fast Ejendom, hvorimod Loven kommer til Anvendelse ikke blot ved Køb af Løsøregenstande i sædvanlig Forstand, men ogsaa f. Eks. ved Køb af Patenter, Forfatterrettigheder og lignende. Salg af Løsøre i Forbindelse med Salget af en fast Ejendom og som Tilbehør til samme, saasom Maskiner til en Fabrik eller Besætning og Inventarium til et Landbrug, berøres ikke af Loven. Det kan naturligvis tænkes, at Løsøregenstanden, f. Eks. en Maskine, efter Købet bliver sat i en saadan Forbindelse med fast Ejendom, at den mister sin Egenskab af Løsøre, og at Lovens Bestemmelser af den Grund ikke længere vil kunne bringes til Anvendelse.

Paragrafens 2det Stykke giver den selvfølgeligelige Regel, at man ikke kan unddrage en Transaktion, der i Virkeligheden er et Salg paa Afbetaling, fra Lovens Regler ved at give den en anden Benævnelse eller Form. Loven vil saaledes ogsaa være at bringe til Anvendelse paa en Aftale, hvor Vederlaget erlægges under Navn af Leje, og der gives Lejeren Ret til efter Lejekontraktens Opfyldelse at erhverve Ejendomsret over Tingen ved Betaling af et ubetydeligt Beløb.